

Med hensyn til de skrækscenarier, som hr. Keld Albrechtsen fremkommer med, når vi taler netselskaber, så har jeg jo netop tilkendegivet på en række områder, at de håndtag – eller for at bruge det udtryk, som hr. Svend Auken siger, at der ikke er blevet sat malkemaskiner på forbrugerne ude på nettene – er til stede. Hr. Keld Albrechtsen kan jo gå ud og tale med folk i elsektoeren og spørge dem, om det kan lade sig gøre at styre det på denne her måde, og det siger de alle sammen at det kan det godt. Så det med, at nu stander landet i våde, fordi vi har valgt denne model, kan jeg simpelt hen ikke være enig i.

Afslutningsvis kan jeg så sige, at klimastrategien er vigtig, og der er tilkendegivet fra flere af ordførerne i dag, at man gik ind for, at det nås med nationale mål.

Så vil jeg bare sige, at så kender vi også regningen. Regeringen kender regningen, og regeringen har valgt at gå ud over landets grænser for at være med til at løse den opgave, det er at nå målene bag Kyoto. Sådan er tingene, og det kan hr. Keld Albrechtsen være uenig i. Men det har altså også lidt at gøre med, at skal vi nu nationalt håndtere det her problem, hvem går det så ud over? Så går det altså ud over nogle folk i blå kedeldragter, der arbejder på energiintensive virksomheder, men hr. Keld Albrechtsen er måske ikke enig i, at de skal bibeholde deres job fremover. Skal de job ligge andre steder?

Sådan noget som klima er altså noget, der går på tværs af landegrænser, og derfor har regeringen valgt denne strategi, og vi må jo også se på, når nu de her EU-kvoter kommer og skal overholdes i Danmark, at de energiintensive virksomheder i Danmark ikke bliver sorteper i det spil, og man taber de arbejdspladser andre steder her i Danmark.

Vi har en cementfabrik, vi har haft andre meget, meget energikrævende virksomheder, og jeg mener faktisk, at selv om vi går på Slotsholmen her i hvide skjorter og med slips på det nærmeste hver eneste dag, så skal der altså også være job til dem i de blå kedeldragter.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Tak for de supplerende bemærkninger fra ministeren. Mit spørgsmål er i og for sig enkelt, nemlig om ikke man kunne overtale ministeren til på baggrund af den diskussion, der har været i salen i dag, at give sin status på 19. juni-aftalen.

Når jeg spørger, så er det, fordi hr. Svend Auken og fru Anne Grete Holmsgaard var ved

at få et mindre nervesammenbrud over, at jeg konstaterede, at regeringen agtede eller ønskede at løbe fra miljøbonussen. Der lå ikke nogen som helst accept af, at regeringen ønsker at gøre det, men på den anden side kan vi jo høre på hr. Kim Andersen, at han opfattede det nærmest, som om den aftale er færdigforhandlet og slut. Derfor kunne det være interessant at høre ministeren, hvad han egentlig mener er status på 19. juni-aftalen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstod, hvad ministeren mente med den kommentar, han kom med.

Jeg har jo forstået det sådan, at regeringen har tænkt sig at gå ud og købe kvoter eller tillade, at man går ud og køber kvoter, altså køber varm luft, til at løse Danmarks klimaforpligtelser med. Det betyder, at der ikke bliver en sådan CO₂-reduktion i Danmark, som der burde være blevet, og det betyder, at vi så går glip af de job, som kunne være skabt ved en omlægning af den danske energiproduktion til hurtigere at klare det ved vedvarende energi. Ministeren siger, at der også skal være job til dem, som går i blå – jamen det er jo lige nøjagtig det, der ikke bliver, hvis man går ud og køber varm luft og kvoter i udlandet.

Kl. 15.45

Jeg må indrømme, at jeg mener, der ingen sammenhæng er i det, ministeren siger, for hvis man vil sikre job, skal man sikre, at Danmark får et solvarmeeventyr på linje med vindmølleeventyret. Det er det, der skaber job, og det er det, der løser CO₂-forpligtelsen også på en solidarisk måde, så det ikke er til skade for den samlede bestræbelse på globalt plan, sådan som ministerens varme luft er det.

Så jeg må indrømme, at jeg slet ikke ved, hvad det var, ministeren faktisk mente, men det var i hvert fald i modstrid med de mest elementære kendsgerninger, så vidt jeg kan bedømme.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo simpelt hen er et spørgsmål om, at Danmark ikke kun er sin egen andegård, når man taler om energipolitik, om at pålægge dansk erhvervsliv byrder, som går ud over konkurrenceevnen. Går det ud over konkurrenceevnen, så flytter